

Warszawa, 24.01.2018 r.

Recenzja wydawnicza maszynopisu

Paulina Guzik & Cecilia O'Reilly

**„WYD 2016 Kraków: The Largest European Event of the 21th Century.
Communication Case Study”
ss. 189**

Przesłana do recenzji książka autorstwa dwóch niezwykłych osób: „Paulina teaches communications at Kraków’s Pontifical University of John Paul II, she is a TV journalist for TVP, and also works as a consultant for companies, she holds a PhD from the University of Warsaw. Most importantly, she is a wife and mother of two children. Cecilia O’Reilly, on the other hand, has been the content director for Catholic CAST Media since completing a postgrad at Rome’s Pontifical University of the Holy Cross and also worked as an International Media Coordinator at the World Meeting of Families in Philadelphia in 2015” (s. 18 maszynopisu, nie zaś numeracji stron), ujmujących temat z dwóch różnych, jednak dopełniających się perspektyw komunikacyjnych, to cenna pozycja wydawnicza. Jej wartość dotyczy kilku aspektów. Pierwszy z nich odnosi się do całościowego spojrzenia z perspektywy komunikacji społecznej na niezwykle istotne wydarzenie, jakim były Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Drugi dotyczy bezpośredniego wewnętrznego doświadczenia obu Auterek współtworzenia tego wydarzenia, co wnosi wartość dodaną przy analizach poszczególnych aspektów. Trzeci aspekt opracowania to doświadczenie dziennikarskie / w dziedzinie komunikacji, a co za tym idzie – także jakość przystępnego i łatwego dla odbiorcy języka przekazu. Czwartym – jest wymiar praktyczny publikacji, stanowiący pomoc i wsparcie dla kolejnych komitetów organizacyjnych przygotowujących Światowe Dni Młodzieży. Książka ma bowiem w pewnej mierze charakter uniwersalnego podręcznika i miejscami także

poradnika, będącego pomocą przy organizacji niezwykle istotnego wydarzenia spotkania młodych ludzi z całego świata z Ojcem Świętym. Taki jest zresztą proponowany przez Autorki podtytuł publikacji: „Communication Case Study” i tak określony cel: „We have written it for those seeking advice on how to best organize and most effectively communicate a WYD.” (s. 16). Cel praktyczny publikacji Autorki opisały na s. 18: „The scope of this case study is to aid future organizers of large Church events to better understand the challenges they will face, and allow them to see the plans we made, the reasons behind many decisions taken, how those decisions were implemented, and whether or not those plans and choices were right.).

Prezentowane opracowanie jest niezwykle ciekawą, pełną danych, faktów, spostrzeżeń i cennych uwag analizą organizacji Światowych Dni Młodzieży w kontekście komunikacyjnym, wzbogaconą o szereg wartościowych uwag i spostrzeżeń – ilustruje zebrane dane liczbowe oraz opisy, charakterystyki, zestawienia, które są unikalne dla osób badających to zjawisko. Ta wartość jest niepodważalna i ma charakter opisu dziedzictwa wydarzenia niezwykle istotnego dla Kościoła Katolickiego, państwa polskiego, promocji kraju, a także dla życia w diecezjach oraz dla poszczególnych parafii goszczących pielgrzymów z całego świata. Wymiana cennych doświadczeń, świadectwo wiary, a także dzielenie się kulturą młodych chrześcijan – wszystko to zmieniło w pewnym stopniu poszczególne wspólnoty kościelne, jak i wiernych. Opisanie fenomenu całego wydarzenia oraz aspektów komunikacyjnych Światowych Dni Młodzieży uwypukliło w prezentowanej publikacji rolę różnych środków komunikacji międzyludzkiej, ale także ogromną wagę przygotowań tak dużego wydarzenia, umiejętności współpracy i konieczność komunikacji wewnętrznej w Komitecie Organizacyjnym (niezwykle istotna i często pomijana grupa w komunikacji w funkcjonowaniu wielu firm i instytucji, czyli pracownicy – tu stanowiąca dużą

wartość w opracowaniu – s. 99-107) oraz uwidocznilo skalę tych przygotowań, wyzwań, zadań oraz działań podjętych przez Komitet Organizacyjny Dni Młodzieży.

Opracowanie przedstawione do recenzji zawiera także nieliczne kwestie do rozważenia przed jej wydaniem. Wydaje się, że program całości wydarzenia powinien zostać przeniesiony do załącznika (s. 43-48), a w tekście głównym raczej omówiony jeśli chodzi o przebieg, gdyż publikowany bez analizy nie stanowi wartości ściśle naukowej lecz publicystyczną / źródłową, a Autorki we wstępie zapowiadają raczej wyjaśnienie go i omówienie („Here, we also explain WYD’s program” – s. 17).

Na s. 57 pozostał w języku polskim wykres rodzajów pakietów (powinien być umieszczony w języku angielskim), zawierający dodatkowo błąd – grupy ludzi są policzalne, powinno być więc „liczba grup” a nie „ilość”. Jeśli przygotowanie wykresu samodzielnie stanowi problem, wówczas należałoby z niego zrezygnować, niż publikować z błędem.

Wykres 4 na 58 stronie maszynopisu powinien zawierać znacznie większy rozmiar czcionki na skali osi X i Y, gdyż w ten sposób dane te są nieczytelne.

Na stronie 88 może być nie do końca jasny skrót użyty częściowo: IV fertilization – być może warto byłoby użyć pełnego skrótu IVF lub pełnego rozwinięcia „in vitro fertilization”.

Być może niezbyt szczęśliwym z punktu widzenia komunikacji Kościoła jest powielanie stereotypu przeciwstawiania dwóch papieży: „John Paul II vs Francis” – może warto zamienić „vs.” na „and” – s. 93 i w spisie treści.

Drobizgi typu wyboldowany na dole strony numer przypisu 103, „s” pochodzące z innego fontu w tytule rozdziału 4 „communications” – s. 99, żółte podświetlenie napisu „five” w przypisie nr 110 na 101 stronie, cytaty publikowane bez podania źródła – na s. 106 cytat 114, tabela 1 na stronie 111,

na s. 114 został postawiony znak „□” w punkcie „show our identity”, podobnie na s. 116 w wyrażeniu „play□pause” i kilkakrotnie na s. 118 w programie oraz na s. 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 141, 144, 147, 150; na s. 117 należy zlikwidować spację między hashtagem „# JPIISTEPS”, na s. 167, 169, 173, 177, 179, 187 zamieszczona została duża numeracja strony dodatkowo na dole – wszystkie te „drobiazgi” są do korekty. Od strony 138 istnieje druga podwójna numeracja przypisów. Warto także każdy przypis zakończyć kropką (np. 151 i inne). Należy uzupełnić przypisami nagłówki cytowane na s. 174 – z pełnym zapisem bibliograficznym źródeł.

Podsumowując: Analiza rzeczywistości została podjęta wszechstronnie. Niezwykłą zaletą opracowania są także bezcenne porady (s. 181-183), wynikające z dużego doświadczenia i zaangażowania Auterek. Wartością prezentowanej publikacji jest ponadto odwaga Auterek w krytycznym spojrzeniu na własne błędy oraz na błędy innych instytucji współpracujących z komitetem organizacyjnym WYD 2016 (np. KAI – s. 133).

Zawartość merytoryczna i analityczna prezentowanego materiału są wysokie. Bez prezentowanego do recenzji opracowania nie spojrzelibyśmy nigdy tak całościowo na Światowe Dni Młodzieży, dlatego rekomenduję przedstawiony materiał do publikacji, podkreślając istotną rolę materiału dla wielu podmiotów eklezjalnych, administracyjnych, instytucjonalnych i pojedynczych osób zaangażowanych w organizację wszelkiego typu eventów, bądź tylko uczestniczących w Światowych Dniach Młodzieży, a także osób zajmujących się komunikacją instytucjonalną.

dr hab. Monika Przybysz, prof. UKSW